

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกทั้งหมดคือพี่น้องทางจิต ลูกควรจะมีความรักทางจิตต่อกันและกัน ลูกๆ ดวงวิญญาณต้องรักดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายของพวกเขา

คำถาม: ประเด็นที่มหัศจรรย์ใดที่พ่อได้อธิบายเกี่ยวกับบ้านของท่าน?

คำตอบ: ดวงวิญญาณทั้งหมดผู้ที่มายังบ้านของพ่อได้ถูกกำหนดไว้แล้ว, ตามลำดับกันไป, ในสัดส่วนของพวกเขาเอง ดวงวิญญาณไม่ได้เคลื่อนไปจากที่นั่น ที่นั่นดวงวิญญาณทั้งหมดของทุกศาสนายูเกล็ดชิดกับพ่อ ดวงวิญญาณลงมาตามลำดับกันไป ในเวลาของตนเองเพื่อเล่นบทบาทของตน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในเวลานี้ของวงจรที่ลูกได้รับความรู้ที่มหัศจรรย์นี้ ไม่มีผู้ใดสามารถให้ความรู้นี้ได้

โอม ชานติ พ่อแห่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าพ่อของพวกเราดวงวิญญาณกำลังอธิบายแก่พวกเรา และพ่อคิดว่าตัวท่านเองเป็นพ่อของดวงวิญญาณ ไม่มีใครอื่นมีสำนึกนี้ และไม่แม้แต่จะมีใครเคยบอกลูกให้คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ พ่อแห่งที่นี้และอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกกำลังจะประกาศสิทธิในผลรางวัลของความรู้ของลูกในโลกใหม่, ต่างลำดับกันไป, ตามความเพียรพยายามของลูก ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถจดจำว่าโลกนี้กำลังจะได้รับการเปลี่ยนแปลง และเป็นพ่อผู้ที่จะเปลี่ยนแปลงโลกนั้น ที่นี้ลูกกำลังนั่งด้วยตนเองเบื้องหน้าท่าน แต่เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกก็อยู่อย่างไม่วางใจในธุรกิจของลูก ฯลฯ ตลอดทั้งวัน ศรัทธาของพ่อก็คือ: ลูกๆ ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใดก็ตาม, จงจดจำพ่อ! กุมารก็ไม่ว่าผู้ที่กำลังจะกลายเป็นสามีของเธอนั้นคือใคร แต่เมื่อเธอได้เห็นรูปภาพของเขา การจดจำระลึกถึงนั้นก็ได้อีกกำหนดไว้ ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ที่ใดก็ตามพวกเขาก็จะจดจำกันและกัน สิ่งนั้นเรียกว่าความรักทางร่างกาย ในขณะที่สิ่งนี้คือความรักทางจิต ลูกมีความรักทางจิตต่อผู้ใด? ลูกๆ มีความรักต่อพ่อทางจิต และลูกๆ ก็มีความรักต่อกันและกันด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรจะมีความรักอย่างมากมายต่อกันและกัน นั่นคือดวงวิญญาณควรจะมีความรักต่อดวงวิญญาณ เป็นเวลานี้ที่ลูกๆ ได้รับคำสอนเหล่านี้ ผู้คนในโลกก็ไม่ว่าสิ่งใด ลูกทั้งหมดคือพี่น้อง และดังนั้นเนื่องจากลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้เดียว อย่างแน่นอนที่ลูกมีความรักต่อกันและกัน สิ่งนี้เรียกว่าความรักทางจิต ตามแผนของละครพ่อทางจิตมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตเป็นการส่วนตัว ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อได้มาที่นี้ ท่านจะทำให้ลูกๆ สบายงาม ท่านจะทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้านไปกับท่าน ไม่ใช่ว่าท่านจะพาลูกไปด้วยมือ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะโบยบินไปพร้อมกันเหมือนกับฝูงต๊กแตน พวกมันก็มีผู้นำทางด้วยเช่นกัน พวกมันจะมีผู้นำทางอื่นๆ ไปพร้อมกันกับผู้นำทางตัวนั้นและผู้นำทางนั้นจะอยู่เบื้องหน้า เมื่อทั้งฝูงแมลงโบยบินอยู่ด้วยกันพวกมันก็จะส่งเสียงดังมาก ฝูงแมลงนั้นใหญ่โตอย่างยิ่งที่พวกมันแม้กระทั่งบดบังแสงของพระอาทิตย์ได้ ฝูงของลูกๆ ดวงวิญญาณก็ใหญ่โตด้วยเช่นกัน ลูกไม่สามารถที่จะนับได้ พวกเขาไม่สามารถที่จะนับจำนวนมนุษย์ที่นี้ได้ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะได้มีการทำการสำมะโนประชากรก็ตาม อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นก็ไม่ได้มีการคิดคำนวณอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกไม่สามารถที่จะคำนวณว่ามีดวงวิญญาณอยู่มากมายเพียงไร สามารถที่จะประมาณการอย่างหยาบๆ ว่าจะมีมนุษย์อยู่มากมายเพียงไรในยุคทอง เพราะมีเพียงบาร์ตเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ในเวลานั้น สิ่งนั้นได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกๆ กำลังจะกลายเป็นนายของโลก เมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย นั่นก็เป็นมนุษย์ และดังนั้นทั้งสองจึงมีประสบการณ์ของความสุขหรือความทุกข์พร้อมกัน มีผู้คนมากมายผู้ที่เชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด และเขานั้นไม่เคยสัมผัสกับความสุข, เขามีผลค้ำกันต่อผลของการกระทำ ลูกๆ มากมายได้อยู่อย่างสับสนเช่นกันเกี่ยวกับประเด็นนี้ด้วยการคิดว่า: พวกเราคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ แต่พวกเราควรจะต้องจดจำพ่อที่ใด ลูกรู้ว่าพ่อคือผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด พ่อได้ให้คำแนะนำของท่านเองแก่ลูก ที่ใดก็ตามที่ลูกเดินเหินหรือเคลื่อนไหวไปมา ให้จดจำพ่อ พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ลูกๆ ดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน และภายหลังลูกก็ลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก เป็นเวลานี้ที่ลูกได้รับความรู้ เมื่อลูกเคยเป็นเทพ ลูกก็ไม่ได้จดจำว่าดวงวิญญาณของศาสนานั้นๆ ที่เคยอยู่เบื้องบน ลูกไม่เคยคิดว่าดวงวิญญาณนั้นได้ลงมาจากเบื้องบนและได้นำร่างกายมาและเล่นบทบาทของพวกเขาเองได้อย่างไร ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าพ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ท่านมาที่นี้จากเบื้องบนและเข้ามาในร่างกาย ท่านเข้ามาในร่างกายใด? ท่านบอกที่อยู่ของท่านเองแก่ลูก หากลูกจะเขียน: ถึงชีพบาบา C/O อาณาเขตสูงสุด จดหมายของลูกก็จะไปไม่ถึงอาณาเขตสูงสุด เหตุนี้เองลูกจึงต้องเขียนว่า: ถึงชีพบาบา C/O บราห์มา และแล้วลูกก็เขียนที่อยู่ของสถานที่นี้ เพราะลูกรู้ว่าพ่อมาที่นี้และท่านก็เข้ามาในพาหนะนี้ ในความเป็นจริงลูกๆ ดวงวิญญาณก็อาศัยอยู่เบื้องบนนั้นด้วยเช่นกัน ลูกคือพี่น้อง จงมีสำนึกเสมอว่าทุกคนคือดวงวิญญาณและนี่คือชื่อของพวกเขา ลูกเห็นดวงวิญญาณ, ในขณะที่มนุษย์มีสำนึกที่เป็นร่าง พ่อทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: จงคิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่ออธิบายในเวลานี้ว่า: พ่อได้มาและพ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกๆ พ่อได้นำอวัยวะเหล่านี้มาใช้และปากคือสิ่งหลัก นั่นมีดวงตาด้วยเช่นกัน น้ำทิพย์ของความรู้ก็ได้ให้ไว้ผ่านปาก นั่นมีอนุสรณ์ของปากว้าว, นั่นคือ, เป็นตัวแทนของปากของผู้เป็นแม่ พ่อนำลูกมาเลี้ยงดูด้วยแม่อาวูโสนี้ ใครนำลูก

มาเลี้ยงดู? ชีพบาบา ท่านอยู่ที่นี้ ความรู้ทั้งหมดนี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา, พ่อของมวลมนุษย์ ดังนั้นผู้นี้คือแม่ของลูกด้วยเช่นกัน ได้มีการจดจำกันว่า: ท่านคือแม่และพ่อและพวกเราคือลูกๆของท่าน ดังนั้นผู้เดียวคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ท่านไม่สามารถจะเรียกว่าเป็นแม่ได้ ท่านคือพ่อเท่านั้น ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อและแล้วลูกก็ต้องการแม่ ท่านมาที่นี้ ในเวลานี้ลูกได้มาเพื่อที่จะรู้ว่าพ่ออาศัยอยู่เบื้องบน พวกเราดวงวิญญาณเองก็อาศัยอยู่เบื้องบนด้วยเช่นกัน และแล้วพวกเราก็ได้ลงมาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของเรา ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งใดเหล่านี้ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน นั่นก็จะหมายความว่าท่านนั้นไม่มีที่สิ้นสุด นั่นเรียกว่าเป็นความมืดมิดอย่างที่สุด มีการพูดว่า: เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น ความมืดมิดของความไม่รู้ก็ถูกขับไล่ไป เวลานั้นลูกมีความรู้ว่าเป็นอาณาจักรของราวันและเป็นเพราะสิ่งนี้จึงเป็นความมืด ที่นั่นไม่มีอาณาจักรของราวัน เหตุนี้เองจึงไม่มีกิเลสหรือสำนึกที่เป็นร่างที่นั่น ที่นั่นลูกคงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ที่นั่นลูกๆดวงวิญญาณรู้ว่าเมื่อไหร่ที่ลูกอยู่ในวัยทารกและเมื่อไหร่ที่ลูกเป็นวัยรุ่น และแล้วเมื่อร่างกายของลูกแก่ลง ลูกก็สำนึกว่าลูกจะละทิ้งร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่า: ผู้ที่ฉันได้ตายไป นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดวงวิญญาณละร่างของตนอย่างเป็นสุขและรับอีกร่างหนึ่ง พวกเขาเข้าใจว่าช่วงชีวิตของร่างกายนั้นได้จบสิ้นลงไปแล้วในเวลานี้ และพวกเขาต้องจากร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง เหตุนี้เองชั้นยาสซีจึงให้ตัวอย่างของกู ในความเป็นจริงตัวอย่างนี้ได้ให้ไว้โดยพ่อ หลังจากนั้นจึงได้มีการให้โดยชั้นยาสซี ดังนั้นพ่อพูดว่า: ความรู้ที่พ่อให้แก่ลูกได้หายไป คำพูดและรูปภาพที่พ่อใช้ได้คงอยู่ภายหลังด้วยเช่นกัน แต่สิ่งเหล่านั้นก็เป็นเหมือนกับหยิบหนึ่งของเกล็ดในถุงแป้ง ดังนั้นพ่อนั้นที่นี้และอธิบายความหมายว่ากูนั้นลอบคราบอย่างไรและมีหนังใหม่อย่างไร ลูกจะไม่พูดว่ากูทิ้งร่างของมันและเข้าไปในอีกร่างหนึ่ง ไม่เลย ตัวอย่างของการเปลี่ยนหนังได้ใช้กับกูเท่านั้น หนังงูก็ปรากฏให้เห็นด้วยเช่นกัน เช่นที่ลูกได้ถอดเสื้อผ้าของลูก ในทำนองเดียวกัน กูก็มีหนังใหม่และละหนังเก่า กูก็ยังคงมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ว่าจะคงอยู่เป็นอมตะเสมอ หลังจากทีลอบคราบของมัน 2-3 ครั้ง กูนั้นก็ตาย ที่นั่นลูกเองก็จะละหนัง (ร่าง) ของลูกในเวลาที่เหมาะสมและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกจะรู้ว่าและแล้วลูกก็ต้องเข้าไปในครรภ์ ที่นั่นเป็นเรื่องของพลังโยคะ ลูกถือกำเนิดด้วยพลังโยคะ เหตุนี้เองลูกจึงเรียกว่าเป็นอมตะ ดวงวิญญาณพูดว่า: เวลานั้นฉันได้แก่ลง ร่างของฉันก็ได้แก่ลง ลูกได้นิมิตว่าลูกจะไปและกลายเป็นเด็กเล็กๆอีกครั้งอย่างไร ดวงวิญญาณก็จะร่างของเขาโดยอัตโนมัติและวิ่งไปและเข้าไปในทารก ครรภ์ก็จะไม่เรียกว่าเป็นกรงขัง ครรภ์จะเรียกว่าเป็นประสาทราชวัง จะไม่มีการทำบาปใดๆที่นั่นที่จะทำให้ลูกต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ ลูกมีชีวิตอยู่อย่างสะดวกสบายอย่างยิ่งในปราสาทราชวังของครรภ์ ไม่มีเรื่องของความทุกข์และจะไม่มีการเลี้ยงดูลูกด้วยการให้สิ่งใดที่สกปรกแก่ลูก รับประทานที่จะทำให้ลูกนั้นล้มป่วย พ่อพูดว่า: ลูกๆ โลกนี้กำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงในเวลานี้และลูกต้องกลับไปสู่ดินแดนนิพพาน โลกนี้จะเปลี่ยนจากเก่าเป็นใหม่ ทุกสิ่งนั้นเปลี่ยนแปลง เมล็ดก็ปรากฏขึ้นมาจากต้นไม้ และแล้วเมื่อได้มีการเพาะหว่านเมล็ด ต้นไม้ก็ให้ผลอย่างมากมาย หนึ่งในเมล็ดก็ผลิตเมล็ดอื่น ๆ อีกมากมาย ในยุคทอง, ด้วยพลังโยคะก็จะมีลูกเพียงคนเดียวเท่านั้น ในหนึ่งครั้ง ที่นี้ด้วยต้นมหาหระจึงได้มีเด็ก 4-5 คนที่ถือกำเนิดมาด้วยกัน พ่ออธิบายว่ามีความแตกต่างอย่างมากมายเพียงไรระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก ท่านอธิบายด้วยเช่นกันว่าโลกใหม่จะกลับมาเก่าอย่างไรและภายในดวงวิญญาณได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ทุกๆดวงวิญญาณก็ได้เล่นบทบาทเฉพาะตนและแล้วเมื่อพวกเขาทั้งหมดกลับบ้าน แต่ละคนก็ไปสู่ตำแหน่งเฉพาะของตน พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนตำแหน่งของพวกเขา แต่ละดวงวิญญาณต้องกลับไปสู่ตำแหน่งของตนเอง, ต่างลำดับกันไป, ในศาสนาของตนเอง และแล้วเขาต้องลงมาอีกครั้ง, ต่างลำดับกันไป เหตุนี้เองแบบจำลองเล็กๆของอาณาจักรสูงสุดจึงได้มีการทำขึ้น แต่ละศาสนามีสัดส่วนของตนเอง ศาสนาเทพนั้นคือศาสนาแรกและแล้วผู้อื่นก็ลงมา, ต่างลำดับกันไป ลูกจะไปและอาศัยอยู่ที่นั่น, ต่างลำดับกันไป ลูกสอบผ่าน, ต่างลำดับกันไปและดังนั้นลูกจะได้รับตำแหน่งของลูกตามคะแนนที่ลูกได้รับ การศึกษานี้ของพ่อเกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในหนึ่งวงจร ต้นไม้แผ่พันธุ์ของลูกๆดวงวิญญาณก็เล็กมาก ที่นี้ลูกมีต้นไม้ที่ใหญ่โตอย่างยิ่ง ลูกๆก็ได้เทพนิมิตและแล้วก็ได้นั่งลงที่นี้และได้สร้างรูปภาพเหล่านี้มา ดวงวิญญาณนั้นเล็กมากแต่ร่างของพวกเขาก็ใหญ่โต ดวงวิญญาณทั้งหมดก็จะไปและนั่งอยู่ที่นั่น พวกเขาทั้งหมดจะไปและอาศัยอยู่อย่างใกล้ชิดกันอย่างยิ่งด้วยกันในสถานที่ที่เล็กมาก ในขณะที่ต้นไม้ของมนุษย์นั้นใหญ่โต มนุษย์ต้องการพื้นที่ที่จะเดิน, เคลื่อนไหวไปมา, เล่น, ศึกษาเล่าเรียนและทำงาน พวกเขาต้องการพื้นที่ที่จะทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตนมีพื้นที่ที่น้อยมาก เหตุนี้เองจึงได้มีการแสดงไว้เช่นนั้นในรูปแบบ การละเล่นนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกๆดวงวิญญาณต้องกลับไปที่นี่หลังจากที่ได้ละทิ้งร่างของลูก ในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูก ว่าลูกและผู้คนของศาสนาอื่น อาศัยอยู่ที่นั่นอย่างไร และลูกได้อยู่อย่างแยกห่างจากพ่ออย่างไร, ต่างลำดับกันไป พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในทุกๆวงจรและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูก การศึกษาเล่าเรียนอื่นๆทั้งหมดนั้นเป็นไปในทางโลก การศึกษาเหล่านั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นการศึกษาทางจิตได้ เวลานั้นลูกรู้ว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ “ฉัน” หมายถึงดวงวิญญาณ “ของฉัน” หมายถึงนี่คือร่างของฉัน

มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้ ความสัมพันธ์ของพวกเขาเป็นไปในทางว่างเสมอ ในยุคทองความสัมพันธ์ของลูกก็จะเป็นไปในทางว่างด้วยเช่นกัน แต่ลูกคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณที่นั่น ลูกสำนึกว่าลูกคือดวงวิญญาณและร่างของลูกได้กลับมาแก่ลง และเหตุนี้เองลูก, ดวงวิญญาณ, ต้องละร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง ไม่มีความจำเป็นที่จะอยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆ ต้องประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกจากพ่อ อย่างแน่นอนที่ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนก็จะเฝ้าแต่ถามคำถามมากมาย ตราบจนกระทั่งพวกเขาเข้าใจความรู้อย่างสมบูรณ์ ลูกๆ บราห์มินมีความรู้ ในความเป็นจริงวัดของลูกๆ บราห์มินอยู่ในอัสเมียร์ พราหมณ์ประเภทหนึ่งก็คือพุชคานี พราหมณ์และอีกประเภทหนึ่งคือสารลัทธิ ผู้คนก็ไปที่อัสเมียร์เพื่อจะไปวัดของบราห์มา ได้มีการแสดงถึงบราห์มาที่มีเครยาว กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ได้มีการแสดงท่านไว้ในรูปที่เป็นมนุษย์ ลูกๆ บราห์มินเองก็อยู่ในรูปที่เป็นมนุษย์ด้วยเช่นกัน บราห์มินไม่สามารถเรียกว่าเป็นเทพ ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง, ลูกๆ ของบราห์มา ผู้คนเหล่านั้นไม่ใช่ลูกๆ ของบราห์มา พวกเขามาภายหลังและดังนั้นพวกเขาจึงไม่ได้เข้าใจสิ่งนี้ นี่คือภาพลักษณ์ของรูปที่หลากหลายของลูก ให้เก็บสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกสามารถอธิบายความรู้นี้ได้อย่างชัดเจนอย่างยิ่งแก่ใครก็ตาม: พวกเราคือดวงวิญญาณ, พวกเราคือลูกๆ ของพ่อ ให้ทำความเข้าใจสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำและทำให้ศรัทธาของลูกมั่นคง นี่คือการเริ่มต้นที่ต้องแม่นยำ เพียงดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนจดจำท่าน คำว่า “โอพระเจ้า!” นั้นอย่างแน่นอนออกมาจากปากของมนุษย์ อย่างไรก็ตามตราบจนกระทั่งพ่อมาและอธิบายว่าท่านคือใคร พ่อได้อธิบายแล้วว่า: หากลักษมีและนารายณ์, ผู้ที่เคยเป็นนายของโลกไม่ได้รู้สิ่งนี้และแล้วฤาษีและมุนีเหล่านั้นจะรู้ได้อย่างไร? เวลานั้นลูกได้มาเพื่อที่จะรู้สิ่งนี้จากพ่อ ลูกคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพราะลูกรู้จักผู้สร้างและตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน บางคนก็เข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจนและบางคนก็เข้าใจน้อยกว่า พ่อมาเป็นการส่วนตัวเพื่อสอนลูก และแล้วบางคนก็เข้าถึงสิ่งนั้นได้อย่างดีมากและบางคนก็เข้าถึงสิ่งนั้นได้น้อยกว่า การศึกษานี้เรียบง่ายอย่างยิ่งและเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่อย่างมากด้วยเช่นกัน พ่อก็มีความรู้อย่างมากมายที่หากลูกจะเปลี่ยนมหาสมุทรทั้งหมดให้กลายเป็นหมึก ลูกก็จะไม่สามารถไปถึงที่สิ้นสุดของสิ่งนั้นได้ พ่อได้อธิบายสิ่งนี้ในวิธีที่ง่ายตาย ลูกต้องรู้ว่าพ่อคือใครและกลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ก็เท่านั้นเอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะมีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอได้อย่างง่ายดาย จงคิดเสมอว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ฉัน, ดวงวิญญาณ, ผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุดได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของฉัน พ่อก็อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกัน ท่านได้เข้ามาในร่างของบราห์มา
2. เช่นที่ดวงวิญญาณมีความรักต่อพ่อทางจิต ในวิธีเดียวกันจงอยู่ด้วยกันและกันด้วยความรักทางจิต ลูกๆ ดวงวิญญาณควรจะมีความรักต่อดวงวิญญาณ, ไม่ใช่ร่างกาย ให้ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะฝึกฝนสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกอยู่ในสันโดษและมีและให้พลังประสบการณ์แก่ผู้อื่นด้วยการมีสภาพเพ่งรวมเป็นเวลา 1 นาที การเป็นผู้ที่อยู่ในสันโดษหมายถึงการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่มีพลัง ไม่ว่าสิ่งนั้นจะมีสภาพที่เป็นเมลิ็ด สภาพของประกาศแห่งแสงและพลังของผู้ที่ให้แสงและพลังให้กับโลก หรือผู้ที่ให้ประสบการณ์ของสภาพอะแควแก่ผู้อื่นผ่านสภาพเทวดานางฟ้าของลูก ถ้าลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพนั้นเป็นเวลา 1 วินาทีหรือ 1 นาที และแล้วลูก, ตัวของลูกและดวงวิญญาณอื่นด้วยสามารถนำคุณประโยชน์อย่างมากผ่านสิ่งนั้น ลูกเพียงต้องการที่จะฝึกฝนสิ่งนี้

คติพจน์: บราห์มา-ฮารีคือผู้ที่มีกระแสคลื่นของความบริสุทธิ์ออกมาในทุกๆ ความคิดและทุกๆ คำพูด

*** โอม ชานติ ***